

Avsägelse

Vi avsäger oss härmed med omedelbar verkan våra uppdrag som styrelseledamöter i vänsterpartiet i Lund. Anledningen till detta är inte den kritik som det extra årsmötet den 5/9 riktade mot styrelsens uttalande efter kongressen. Vi kan stå ut med den kritiken.

Men vi kan inte längre ta ansvar för den politiska utveckling som pågår i v-Lund. En majoritet vid det extra årsmötet röstade ner ett förslag till uttalande där det med avseende på partiets stundtals mörka förflutna framhölls vikten av att idag hålla vakt gentemot icke-demokratiska tendenser.

Mötesmajoriteten upplever helt enkelt inte de allt starkare kommunistiska/traditionalistiska strömningarna i partiet som ett trovärdighetsproblem för partiet. För oss verkar det snarare som om majoriteten bejakar denna utveckling.

Vi skriver "verkar", eftersom den nya majoriteten varit sparsam med att klart uttala var man står i olika politiska och ideologiska frågor. En programpunkt är dock tydlig: den negativa inställningen till den icke-kommunistiska vänsterströmning som länge varit dominerande i organisationen i Lund. Genom disciplinerat enhetligt gruppröstande har representanter för "lundalinen" trängts bort från inflytande i såväl distrikt som lokalorganisation. En klar indikation på hur klimatet i lundaorganisationen förändrats är att det idag åter betraktas som kontroversiellt att utpeka en kommunistisk diktatur som just – diktatur.

Vi kan heller inte ta ansvar för den seminarieriserie som styrelsen genom ett beslut i efterhand godkänt. Seminarierien har tillkommit på ur demokratisk synpunkt tvivelaktigt sätt. Innehållet i seminarierien kännetecknas av tillbakablickande och saknar relevans för de politiska uppgifter som vänsterpartiet i dag står för. Mötesserien illustrerar på ett bra sätt vad styrelsemajoriteten i sitt uttalande efter kongressen menar med "ett i kommunistisk nostalgiförsjunkt vänsterparti".

Alltsedan dåvarande vpk i början av 90-talet slopade k:et har denna bokstav som i spökskrift ändå hängt kvar efter partibeteckningen. Den nya majoriteten i partiorganisationen i Lund kommer inte bara att göra "K-et" klart urskiljbart, man försöker dessutom att i praktiken slopa "v-et".

Monica Bondeson
Ulf Nymark

Karin Svensson Smith (v) efter budgetförhandlingarna – Vi räddade skånska lövskogen!

De skånska vinterstormarna vållade skador för 650 miljoner kronor, sex gånger mer än de beramade norrländska över svämningarna. Inte minst drabbades granskogen som inte får riktigt bra rotfäste i Skånes mylla och klimat. Men den är lönsammare än den ursprungligare och behagligare lövskogen, och man har fruktat att det skulle bli återplantering med gran. I budgetförhandlingarna drev emellertid vänsterpartiet kravet om statsbidrag till lövskogsplantering, och fick det accepterat.

– Innan budgeten publiceras kan jag inte offentliggöra beloppet, men det ligger inte så långt ifrån vad Skogsvårdsstyrelsen har begärt, berättar Karin Svensson Smith, v-riksdagsledamot från Lund. Det var hon som initierade frågan (naturskydd är ett av hennes centrala intresseområden) men hon säger sej ha haft god hjälp av Gunnar Jönsson, s-politiker som hon känner väl från lokalpolitiken, men som också är skogskonsulent.

Dieselskatt och kollektivmoms

Karin berättar spontant om lövskogen när VB ber henne kommentera resultatet av budgetförhandlingarna, som hon själv inte deltog i men noga följde. Men i första hand frågar vi om hur det gick i hennes egentliga fackområde, trafikpolitiken. Och hon börjar med kombinationen dieselskatt och kollektivtrafikmoms.

– Diesels stora miljöskadlighet är väl belagd, och för att förbrukningen ska minska måste priset höjas, det vill säga skatten. Men när vi gjorde det förra gången klagade länstrafikbolagen, eftersom dieseln till bussar och motorvagnar är en tung post i deras budget. Och vi vill ju stimulera kollektivtrafiken, inte försvara för den. Så nu formulerade vi tillsammans med branschorganisationen ett förslag om sänkt moms på kollektiva resor, som innebär en betydande kostnadslättning. SJ har genast hört av sej och tackat för vår insats. För

"Nätverket för familjefrid"

har på Kulturtnen kl. 16–22 ett trevligt program i Stadshallens övre foajé, alltför långt att återge här. Gå dit och kolla, men se till att besöket inte kolliderar med Röda Kapellet framträdande i Kulturrens auditorium kl. 21 och 22 – se förra VB.

det var vänsterpartiets krav. Miljöpartiet var först emot det eftersom de ville lägga ännu mer pengar på att sänka fastighetsskatten, men de lät sej så småningom övertygas, både av oss och av utomstående miljöintresserade.

– Fast tio öre mer per liter diesel är ju inte så mycket. Hade du inte velat ha mer?

– Jovisst. Men redan tioöringen var svår att svälja för regeringen vilket Bosse Ringholm offentligt har demonstrerat, och mot bakgrund av protesterna ute i Europa och även i Sverige är det en framgång att det trots allt blev en höjning.

– Finns det risk för att den svenska regeringen viker sej för protesterna, som den franska gjorde – för att nu inte tala om det franska kommunistpartiet?

– Kan jag inte tänka mej. Budgetöverenskommelsen är ett paket som kan inte utan vidare kan rycka loss bitar ur. Och förresten ligger handlingarna på trycket just nu.

Inget PPP

– En sak som det inte har stått så mycket i tidningarna om ännu men som jag ser som en viktig framgång, fortsätter Karin, är vi lyckades stoppa ett par motorvägsbyggen som näringsminister Rosengren ville finansiera utanför budgeten. Förslaget var att näringsdepartementet skulle få lov att upphandla projekten – rätt fräckt egentligen eftersom bägge är överklagade av miljöintressenter.

– Det handlar om en "PPP"-lösning där pengarna lånas upp på marknaden. Men de ska ju betalas tillbaka, och det innebär att man binder upp budgeten för lång tid framåt. Vi förklarade att vi av principiella skäl inte ville ge ett visst anslagsområde en gräddfil, och vi vill också avvakta remissvaren på en utredning och en granskning som riksdagsrevisorerna gör. Och Vägverket är redan skyldigt 13 miljarder för vägar.

– Rosengren hade kryddat anrättningen med ett par små järnvägsprojekt också, men det gick vi inte på. De är angelägna men bör få pengar på normal väg.

– Men finns det inte vänsterpartister som tycker det är angeläget med nya vägar?

– Jo tyvärr. Men de var i minoritet den här gången.

Sjöfolket räknar med v

– Skattereglerna i Europa skulle ju bli enhetliga med EU, men på sjöfartens område går utvecklingen åt andra hållet. Danskarna har ju infört lättnader som är så attraktiva att alla svenska färjor hotades av utflaggning, med åtföljande arbetslöshetsrisk för svensk personal. Tills det blir en internationell reglering behövs det svenska särregler, och det är betecknande för vänsterpartiets nya position att det var av oss som sjöfolket väntade sej ett initiativ. Nu är hotet om utflaggning avväjrt.

Nyss har det kommit en rapport om sjöfartens enorma utsläpp av koldioxid och annat otrevligt, och vi är några som tycker att t.ex. den norrländska pappersmassan i stället borde gå ner till kontinenten med elektriska tåg, och att sjöfolket kunde skaffa sej hederliga jobb i stället. Men vi plågar inte Karin med det dilemma utan frågar i stället hur det har gått med lånet till Öresundsbrobolaget Svedab som ju har kapitalbrist i miljardklassen.

– Tyvärr blev det ingen begränsning av deras lån. Hoppas inte Rosengren utnyttjar det till att finansiera Citytunneln bakvägen. Det är en garvad manipulator.

– Och när det gäller den stora förhandlingsfrågan, arbetstiden?

– Där hade vänsterpartiet som bekant inga egentliga framgångar. Det kan diskuteras om det kunde ha funnits andra huvudkrav. Till exempel ännu mer pengar till kommuner och regioner/landsting så att personaltäteten kunde öka, vilket i sin tur skulle ha inneburit lägre skattesänkningar. Nu stiger ju i stället den privata konsumtionen med många miljarder – och som vi vet av erfarenhet leder det bl.a. till nya påfrestningar på miljön.

Dokument om en resa

Massmedierna har berättat om diskussioner som ägt rum inom vänsterpartiet under sommaren med anledning av en resa till Kuba blivit inställd, ett beslut som fattades av partiordförande Gudrun Schyman och dåvarande partisekreterare Lars Ohly. Inte minst för att resan har en skånsk dimension genom att två av de vänsterpatister som ändå reste är från Malmö, Vilmer Andersen och Elisabeth Hellman, den förre tillika ledamot av partistyrelsen. VB vill belysa bakgrunden till diskussionen genom att publicera några dokument i ärendet som kommit redaktionen tillhanda.

Arvidsjaur 2000-06-15

28-6-2000

Vänsterpartiet
Verkställande utskottet

Angående inställd kubaresa

Styrelsen för Arvidsjaur's lokalorganisation har fått veta att den planerade resan till Kuba ställts in pga vissa delegaters krav att få träffa personer som stöds av USA:s informationskontor i Havanna och därför inte varit välkomna till Kuba.

Var och en som vet något om kubanska folkets umbäranden under USA:s ekonomiska blockad måste förstå att de personer som spelar under täcket med fienden inte är välkomna. Att detta fattiga land offerar surt förvärvade dollar för att inbjuda representanter för ett parti som de tror står för internationell solidaritet avvisar personer som sympatiserar med fienden är förstabeligt. De som önskar träffa sådana personer kan söka finansiera resor för detta ändamål genom andra källor. Detta får inte vara skäl för att på så kort varsel inte tillåta partimedlemmar att åka. Vi kräver att norrbottensdistriktets representant får fullfölja den uppgift han fått av distriktet.

Upphäv omedelbart det beslut som tagits av Gudrun Schyman och Lars Ohly.

Arvidsjaur's lokalorganisation av Vänsterpartiet, styrelsen

Irene Lindström
ordförande

Hej igen Bosse

På senaste DS-mötet i Norrbotten så kom Kubaresan och turerna kring den upp till diskussion. DS ställde sig bakom kritiken i den skrivelse som V-Arvidsjaur tidigare skickat till partiets VU även om V-Arvidsjaur's förslag till åtgärd redan är överspelad då resan torts allt blev av till slut under förändrade förutsättningar.

Jag bifogar ett protokollsutdrag samt skrivelsen från V-Arvidsjaur's styrelse. Att vidarebefordras till den det vederbör.

hälsningar

Bertil Bartholdson

10. Övriga frågor

V-Arvidsjaur har protesterat mot att den planerade Kuba-resan 17-27 juni ställts in. Redan har i efterhand blivit av men enbart i regi av Vänsterns solidaritetsforum. Beslut: att DS enhälligt ställer sig bakom kritiken från V-Arvidsjaur.

Luleå 2000-06-17

Hej Lasse,
jag har nu fått en klarare bild (men ännu inte helt klar) av hur det gick med Kuba-resan. Jag har förstått att saken skall till behandling på nästkommande VU-möte, så därför vill jag via dig skicka till VU-mötet:

"Bästa VU,

Jag hoppas att ni klarlägger bakgrunden för att den planerade Kuba-resan fick inställas och hur det kunde komma sig att majoriteten av de tilltänkta resenärerna i alla fall reste. Det är också viktigt att veta vad som hände dem i Kuba: bodde dom på partiskolan som planerat? Deltog dom i det planerade 2-dagarsseminariet? Genomförde dom det övriga programmet helt eller delvis? Har kubanerna kunnat uppfatta dem som eller kunnat framställa dom som en partigrupp?

Det var mycket bra att vår partiledning beslutade att ställa in resan efter det att kubanerna ställt sitt ultimatum. Jag gillade inte beslutets form (att var och en fick ta ställning, som om det var ett personligt beslut och att var och en hade veto-rätt) och jag vet att det råder en oklarhet om vem som har mandat att träffa avgörande beslut när det gäller VSF-aktiviteter, men i detta fall var det ett besked till partiet från kubanska ambassaden som blev avgörande och det var ingen tvekan om att kubanerna betraktade oss som en partigrupp.

Och eftersom det var ett bra beslut så anser jag också att VU snarast bör göra ett pressmeddelande om saken. Det bekräftar ju att Vänsterpartiet även i handling lever upp till sina principer, och att beslutet fattades av Gudrun och Lasse ihop gör inte saken sämre.

Det vore däremot illa om saken kom ut bakvägen till pressen som då kan vinkla det hela på ett ofördelaktigt sätt: Splittring i V! Kommunister trotsar partiledning! Resegrupp accepterar diktaturfasoner! etc. Och jag tror att det kommer ut av sig själv om vi inte kommer först. Det är känt av 13 deltagare och deras familjer och närmaste, alltså minst ett 100-tal personer samt av inblandade organisationer etc. Själv informerade jag svenska ambassaden om att Kuba-besöket för hela gruppen var inställt (jag hade ett avtalat möte på ambassaden ...) och det är väl troligt att ambassaden fått klart för sig att de flesta reste ändå ...

Pressen kan naturligtvis vinkla det taskigt även i detta fall, men det är bättre att vi går ut med det än att vi blir "ertappade" med en obehaglig sak.

Alltså, gör ett uttalande så snart gruppen har återvänt och vi vet vad som hänt dem på Kuba.

Jag var aktivt inblandad i förberedelserna, jag var en av dem som krävde att vi skulle ha rätt att ta kontakt med andra än partiet och dess organisationer och jag blev den av partimedlemmarna som först sade nej till resan. Jag ställer naturligtvis gärna upp när det gäller att belysa hur det komplicerade förloppet såg ut.

I övrigt tror jag det är läge att göra något åt det oklara förhållandet mellan partiorganen (IU och VU) och VSF när vi nu skall besluta om utskott etc för den kommande perioden.

Hälsn.

Herman S.

00-08-03

VSF:s Kuba-projekt

Bakgrund inställt svarsbesök på Kuba

I början av år 2000 påbörjades förberedelserna på allvar för andra delen av VSFs Kubaprojekt, svarsbesök på Kuba, och deltagare utsågs av VSF och partistyrelsen och de fyra distrikten. Den formella inbjudan från kubanska kommunistpartiet, riktad till VSF, kom i februari. Som överenskommet under kubanernas besök skulle VSF-gruppens besök på Kuba ha en liknande uppläggning som kubanernas besök i Sverige med studiebesök i verkligheten och ett seminarium. På ett möte i Stockholm med delar av gruppen söndagen den 7 maj diskuterades programuppläggning och önskemål och resultatet skickades ut till alla resenärer och till de kubanska värdarna. Kubanska ambassadören kom till mötet och tog del av önskemålen. Varken före eller under hennes besök uttalades önskemål om att också träffa s k dissidenter. Cilla Nergård, som av Demokratiakademins utsetts att delta för deras räkning, undrade över s k oberoende journalister och Eva Björklund sade att de flesta enligt hennes informationer samarbetar med USA och inte tar avstånd från USA:s krigföring, och Cilla Nergård framförde inget önskemål om att få träffa någon sådan. Herman Schmid uttalade inte heller några sådana önskemål.

Till saken hör att Cilla Nergård i sina första samtal med Anita Persson, som tog kontakt med henne efter Demokratiakademins beslut, hörde sig för om möjligheter att träffa s k dissidenter. Anita Persson sade då att om det var hennes intresse borde hon välja att resa till Kuba på annat sätt, för det ingick inte i syftet med denna resa. Cilla Nergård tyckte då acceptera detta. Men sedan togs frågan upp igen,

dock först ett bra tag efter mötet den 7 maj, då programmet gick igenom.

Det var i slutet av maj som Herman Schmid tog kontakt med Anita Persson och framförde önskemål om s k dissidentkontakter enligt en lista på namn som han fått av Cilla Nergård. Anita Persson försökte bestämt avråda, bland annat genom att tillhandahålla information om att de tre namnen på listan, Elizardo Sanchez, Raul Rivero och Manuel David Orrio alla har haft dokumenterade överläggningar med USA:s intressekontor och dess ledning, senast inför och i samband med det Iberoamerikanska toppmötet på Kuba i november. De betraktas därför på Kuba, som är utsatt för ekonomisk och annan krigföring från USA:s sida, som samarbetsmän. Därför skulle våra värdar kunna uppfatta det som en provokation om vi som inbjudna gäster skulle utnyttja detta förhållande för att söka upp dem, och syftet med hela det arbete som vi lagt ned på att få till stånd ett utbyte med kubanska partiet, folkrörelserna och NGO-organisationerna skulle kunna förfelas.

Herman Schmid och Cilla Nergård insisterade dock och Anita Persson hänvisade frågan till Ewa Andersson som utsetts att leda resegruppen, och till VSFs ordförande Berit Jóhannesson. Herman Schmid å sin sida skrev ett brev till Lars Ohly som antydde att programmet inte överensstämde med avsikten med resan. Även Ewa Andersson kontaktade honom. Det ledde till ett telefonsammanträde med gruppdeltagarna den 13 juni, där Herman Schmid framförde att han inte trodde att det skulle påverka resans syfte och kontakterna med de kubanska organisationerna om han och Cilla tog denna typ av kontakter utanför gruppens program, och han menade att det är viktigt att hålla kontakt med denna typ av personer för de kommer att ha stor betydelse för att öppna Kuba mot omvärlden. Eva Björklund framhöll att det var viktigt att de som ville ta dessa kontakter skulle veta att personerna ifråga betraktas som kollaboratörer med en krigförande fiende, och att det skulle påverka möjligheterna för fortsatta förtroendefulla samtal med de organisationer som var VSFs gäster för ett år sedan. Gruppen tog dock ingen ställning mot att de som önskade skulle ha den typen av kontakter utanför programmet, men beslöt att det i så fall skulle ske öppet och att våra värdar skulle informeras om det. Det framfördes också att frågan fordrade fortsatta diskussioner på ett frukostmöte i Paris.

När de kubanska värdarna så ett par dagar innan VSFs svarsbesök skulle genomföras, efter över fyra månaders planering, fick veta att ett par deltagare hade för avsikt att med svenska ambassadens hjälp

söka upp Elizardo Sanchez och andra som de betraktade som samarbetsmän, så upplevde de kanske att de var tillbaka till ruta 1. De lät genom kubanska ambassadören i Sverige meddela att detta inte var acceptabelt, och att om deltagare i gruppen skulle utnyttja kubanska kommunistpartiets inbjudan för att hålla överläggningar med samarbetsmän skulle hela programmet på Kuba inställas. Ett möte ordnades med ambassadören, Lars Ohly, Berit Jóhannesson och Eva Björklund på onsdag eftermiddag för att finna en lösning på problemet. Ambassadören framhöll att det står var och en fritt att resa till Kuba när som helst och ta dessa kontakter, men inte som partiets inbjudna gäster, det är oacceptabelt. Lars Ohly och Berit Jóhannesson bad då om tid för att kontakta Herman Schmid och Cilla Nergård med förhoppningen att de mot denna bakgrund skulle avstå från sina planer. Vilket de inte ansåg sig kunna göra, utan då avstod de hellre från att resa, varvid partiledningen fattade beslutet att resan inte skulle genomföras med övriga 12 deltagare, utan att hela resan skulle inställas, vilket meddelades Kubas ambassad på torsdag förmiddag. Lars Ohly sade i smamanhanget att partiet skulle ta på sig kostnaden för flygbiljetterna som i detta sena skede inte skulle gå att få återbetalning för.

Att resan inställdes meddelades sedan under torsdag eftermiddag övriga resedeltagare, varvid Kjell Östberg sade att han inte kunde acceptera detta och begärde att få disponera den biljetten som fanns utställd, och få sina kostnader på Kuba täckta. Av Lars Ohly fick han beskedet att han kunde få utnyttja biljetten. Efter detta tog Berit Jóhannesson beslutet att detta måste gälla alla som önskade resa på egen hand. Vilket i sin tur meddelades alla 12 återstående resenärer, varvid 7 beslöt att utnyttja biljetterna och avreste till Kuba på fredag eftermiddag.

Bland de sju ingick två medlemmar i partistyrelsen som under vistelsen i Havanna bjöds på lunch av chefen för PCCs centralkommittés Europaavdelning, Abelardo Curbelo. Hela gruppen besökte sedan centralkommittén och Abelardo Curbelo, som bl.a. beskrev sin syn på hur USA försökt skapa stödgrupper på Kuba ända sedan det tidiga 60-talets väpnade ligor till dagens k oberoende grupper, främst för att tmed hänvisning till dem kunna fortsätta med sina aggressioner mot Kuba. Han uttryckte förhoppningen att det inträffade skulle ses som en parentes och att planeringen för svarsbesöket skulle kunna återupptas efter sommaren. Han hoppades också att vänsterpartiet skulle hörsamma inbjudan till den stora Internationella Solidaritetskonferensen med Kuba i Havanna 10-14 november, dit man räknar med uppåt 5 000 deltagare från hela världen.

Eva Björklund

VSF = Vänsterns solidaritetsforum, VU = Verkställande utskottet, IU = Internationella utskottet, DS = Distriktsstyrelsen.

Europas vänster samlad

För första gången på många årtionden samlades för ett par veckor sedan representanter från de flesta europeiska vänsterpartier och andra vänsterkrafter till en konferens. Konferensen innehöll en mängd seminarier och diskussioner runt diverse ämnen. Ämnena kan i kort sammanfattas som:

1. Vad är det för utveckling inom världspolitiken och Europapolitiken som vi ser som ett problem och som vi vill förändra?
2. Hur kan vi effektivt samarbeta?

Eftersom det var flera seminarier igång samtidigt kan jag naturligtvis inte redovisa för alla.

Boris Kagarlitskij från Ryssland, ej partibunden, tidigare skarp kritiker av Sovjetsystemet och numera kritiker av Jeltsinsystemet, och Kate Hudson (England) gjorde en analys av hur vänster- och tidigare kommunistpartier i hela Europa har förändrat sig och kommit tillbaka från att ofta varit marginaliserade omedelbart efter järnridåns fall. Boris menade att alla de nu alltmer populära vänsterpartierna står inför likartade problem: hur attraherar man fler väljare med en socialdemokrati som går alltmer högerut? Skall man följa efter och riskera att tappa sin identitet och sina kärnväljare, eller?

Om globaliseringen av ekonomin och vad som kan väntas av den fortsatta utvecklingen av WTO etc talade Susan George (Attac, se vidare www.attac.org för mer info om organisationen). Bland annat menade hon att vi kommer att få se ett starkt angrepp mot alla offentliga välfärdsinstitutioner (vård skola omsorg) i hela Europa, eftersom mycket starka påtryckningar finns

"Fjolla"

kallades nya LO-ordföranden Wanjia Lundby-Wedin från kongressens talarstol av Anton Flink, ombudsmän i och ombud för Transport.

Han är tillika aktiv vänsterpartist i Malmö och har haft olika förtroendeuppdrag där. Därmed har vi ibland träffat på honom och även hans grova språk. Det har några gånger varit rent pinsamt när det skett i offentliga sammanhang, men lyckligtvis har sällskapet varit litet och relativt slutet, trots offentlighet.

LO-kongressen är däremot en stor offentlighet. Nu studsade Flinks grodor ut över landet.

Ett rättframt uttrycksätt kan vara befriande med den försiktiga ton som har blivit gängse i politiken. Men "fjolla" går över gränsen. Det passar alltför väl in i ett mönster när man minns hur Flink har yttrat sej om Gudrun Schyman. Det handlar helt enkelt om kvinnoförakt, och sådant bör inte tålas.

Anton Flink borde tvätta munnen ordentligt med tvål. Eller få hjälp med det.

Gunnar Sandin

att dessa områden också skall komma att omfattas av WTO:s regler. Detta betyder att stater inte kommer att få organisera välfärd eller ens finansiera den offentligt utan att utsättas för WTO:s handelssanktioner.

Karin Svensson Smith ledde en diskussion om som handlade om miljöfrågor i det nya Europa och vilka märkliga och ofta negativa konsekvenser EU-anpassningar och EU-politik innebär för framförallt de nya ansökarländerna.

Vad som var fantastiskt med hela konferensen var den påtagliga enigheten och frånvaron av konflikter när det gäller analysen av det politiskt-ekonomiska läget i Europa. Alla var mycket kritiska till det i grunden nyliberala EU-projektet även om en del, som de brittiska representanterna, påpekade att de på kort sikt fått en del draghjälp av medlemskapet i EU. Det fanns också en stort intresse för ett utökat vänstersamarbete och en koordination av aktiviteter. Nya informations-, aktions- och diskussionsnätverk är därför under uppbyggnad.

Det kändes med andra ord helt fantastiskt att delta i en så positiv konferens. Konferensen blir därför kanske det symboliska startskottet på ett helt nytt internationellt tätt vänstersamarbete.

Stefan Olsson

Andelen kvinnliga professorer minskar

I pressgrannarna har långa och intressanta listor presenterats de senaste veckorna.

I Arbetet kunde vi läsa om de skånska ombuden till LO-kongressen. Av 27 ombud från de skilda LO-förbunden var 10 kvinnor. Det motsvarar 37 procent. Förbunden Handels och Livs representeras av 50 procent kvinnor, Seko av 100 procent. Kommunal sände 60 procent kvinnliga ombud till kongressen. Kommunal är det största förbundet med totalt tio representanter. 37 procent – det är inte en så dålig facklig representation. Stå på er tjejer!

En stor arbetsplats är Lunds universitet. Där pågår f.n. vid alla fakulteter utnämningar av förtjänta lektorer till befodringsprofessorer. I senaste personaltidningen LUM rapporteras 32 utnämningar. Av dessa är 3 (tre!) kvinnor, vilket motsvarar 9 procent. Det kan noteras att de flesta utnämnda är verkssamma vid LTH, samt vid naturvetenskapliga och samhällsvetenskapliga fakulteterna. Rektors senaste utnämningar innebär att andelen kvinnliga professorer vid universitetet MINSKAR.

Vad kan vi säga till kvinnliga såväl som manliga lektorer? Stötta de kvinnliga doktoranderna! De kvinnliga forskarassistenterna. De går långsamt framåt nära maktens tinnar!

kvinnored.

Malmöpolisen slår till

Den som till äventyrs har tvekat om varför det är viktigt att Arbetet lever vidare kunde ta del av ett illustrativt exempel på måndagen. Det handlar om kommentarerna till de omfattande polisingripanden som gjordes på lördagskvällen i Malmö centrum. Cirka 160 demonstranter/deltagare i "Reclaim the streets"-manifestationen greps av polisen och fördes till polisstationen. Både Arbetet och Sydsvenskan behandlar det inträffade på sina ledarsidor.

I Sydsvenskan skriver man under rubriken "Provokationen i Malmö" och i ledarkommentaren sägs: "Det tycks finnas ett mönster i dessa återkommande aktioner. Syftet verkar vara att provocera, att få tillstånd en konfrontation med polisen". Det är alltså polisen som är utsatt. Ledarskribentens namn vet vi inte, men det är en andraledare utan något försök till analys eller tankearbete.

I Arbetet heter ledaren "Ett politiskt problem" och är undertecknad av ledarskribenten Petter Larsson. Här är ett smakprov ur hans text: "Ekonomismens tunga täcke – marknaden som global samhällsmodell – är på väg att kväva också vänstern. Demonstranterna upplever att deras röster inte hörs. Då skriker de. Som folk alltid har gjort. Med ett sådant perspektiv blir Reclaimaktionerna framför allt ett symptom på den etablerade politikens oförmåga."

I Sydsvenskans ledare finns inget som ifrågasätter det lämpliga eller kloka i polisens handlingsätt. Deltagarna fränkänns också någon djupare avsikt med sin aktivitet. I Arbetet säger skribenten att malmöpolisen är bra på att bekämpa upplopp, men dåliga på att hantera en demonstration och att sammandrabbningen hade kunnat undvikas. Och han var där själv: "Jag stod tio meter från tågets frontlinje."

När detta skrivs saknas det tydliga vittnesmål och fakta kring lördagens malmöhändelser. Vad vi vet är att drygt 200 vältränade poliser med hästar och hundar, radioutrustning, piketer och en helikopter gav sig på 800 obeväpnade ungdomar och drog iväg med 160 av dem. Man behövde inte ha minnen från den tiden då malmöpolisen pryglade upp Vietnamdemonstranter för att uppleva obehag när man läser om det inträffade. Malmöpolisen gratulerar tydligen sig själva till sitt ingripande, men var och en som har ett lite längre perspektiv inser att det här är bara början av en serie konfrontationer. Malmöpolisens vilja att utreda anmälningar mot det egna uppförandet är väl känd och dokumenterad i statistik. I det läget är det viktigt att det finns media som inte så självklart som Sydsvenskan ställer sig på polisens sida. Tidningen Arbetet har på senare år befriat sig från sin mekaniska lojalitet med partiet och etablissemangen. Arbetet skulle behöva leva vidare.

SH

VECKOBLADET Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Prenumeration: 200 kr per år. Ins. på postgiro 1 74 59-9. Ansv. utgivare: Monica Bondeson. Sättning och lay-out VB-red. på Vänsterpartiet Svartbrödersg. 3. måndagare kl 19. Manus lämnas på lokalen, tel 13 82 13, fax 123 123, e-post vp@lund.mail.telia.com Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: KFS AB, Lund.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).
NY ADRESS.....

Begränsad eftersändning.
Vid definitiv adressändring sänds tidningen i retur till Veckobladet med uppgift om den nya adressen.

Intressant, men ...

Visst kan det vara intressant att höra Jörn Svensson förklara varför en folkmajoritet inte ska kunna rösta bort socialismen, varför det inte ens ska vara lagligt att resa ett sådant krav och varför polis och militär ska bekämpa dem som gör det (se t ex "Du ska ta ledningen och makten" sid. 206-209). Men särskilt mycket med demokrati att göra har det inte.

I förra VB undrar Kajsa om det var en kupp av styrelsen att bjuda in bl.a. Jörn för att uppfylla års-mötets krav på en seminarierie om demokrati och socialism. Själv såg jag mötesserien först den 17 augusti på första styrelsemötet efter sommaren. Jag yrkade naturligtvis avslag. Men det var så dags för den hade just lämnats till posten och skulle komma ut till medlemmarna om någon eller några dagar.

Före sommaren hade styrelsen delat ut tre uppdrag. Ulf Nymark skulle bestämma tid med Gudrun Schyman för ett höstmöte; Niklas Selberg och Henrik Smith skulle planera en intern mötesserie för att vi i lugn och ro skulle diskutera motsättningar i partiet; arbetsutskottet skulle tillsammans med partiföreträdarna och Niklas Selberg planera höstens mötesverksamhet. Naturligtvis skulle styrelsen besluta - det är inte mycket vi har delegerat till arbetsutskottet.

På mina frågor svarade Niklas att han blivit kallad till möte med partiföreträdarna och trott att det var mötet med arbetsutskottet. Där hade mötesserien sammanställts. Sedan hade Niklas kontaktat Göran Fries som ringt Ulf Nymark (AU består av Göran, Anja och Ulf) utan att få tag på honom. Därefter hade Cecilia Wadenbäck och Nita Lorimer sammanställt brevet till medlemmarna och lämnat det till posten. Henrik hade inte kontaktats för "det hade ju inte med detta att göra".

Jag glömde fråga varför man haft så bråttom.

Jag delar många av Kajsas åsikter om mötesserien och försöker gärna få den ändrad på nästa styrelsemöte men tror tyvärr inte att det finns någon majoritet för det. Så länge inte de som delar Kajsas åsikter går på medlemmötena finns det nog inte majoritet där heller.

Om det betyder att vänsterpartiet i Lund ska identifieras med Jörn Svenssons syn på socialismen och demokratin finns det all anledning att vara bekymrad.

Roland Andersson

Program pekar framåt

Kajsa Theander skriver i VB nr 24/00 att hon finner den inplanerade serien med demokratimöten under hösten skandalös. Vi har mycket svårt att förstå varför. Både Jörn Svensson och Kalle Larsson anser vi vara mycket bra namn för att leda ett sådant möte. Jörn Svensson har under mycket lång tid varit delaktig i partiets programmatiska arbete och besitter därmed en stor kunskap om hur dessa frågor har diskuterats inom partiet under de senaste decennierna. Kalle Larsson har i sin tur varit med och initierat en ideologisk arbetsgrupp inom vänsterpartiets riksdagsgrupp, som bl.a. diskuterar hur vi ska kunna skapa en politik som utökar den svenska demokratin och bryta kapitalets makt över samhällsutvecklingen. Att dessa två inledare skulle negligera eller utesluta de, f.ö. mycket intressanta, frågeställningar som Kajsa ställer i sitt inlägg, finner vi otroligt. Just ägande och makt är två av de mest fundamentala frågor som finns att diskutera om vi ska komma fram till en väg att bredda den svenska demokratin. Jörns och Kalles möte har ingenting med nostalgiskt tillbakablickande att göra, utan är just ett sådant framåtblickande möte som Kajsa efterlyser.

Vad det gäller anklagelserna om tillbakablickande nostalgirörande de andra inplanerade mötena, håller vi inte heller med Kajsa Theander. Det är självklart att man inte kan blicka framåt utan att först veta var man står. Vi anser det i högsta grad relevant att vi studerar vår egen historia och vår kamp för demokrati och jämlikhet (en kamp som vi för övrigt anser negligeras på ett sorgligt sätt av många inom lundavänstern). Vi har mycket att vara stolta över, men också mycket att kritiskt granska. Hur kunde vi både vara det parti som stod i täten för solidaritet med Spaniens folk under inbördeskriget, samtidigt som vi på ett naivt sätt försvarade Moskvärättegångarna? Sådana frågor kan vi aldrig få svaret på om vi ska se partiets historia som ett spektrum som endast innehåller svart och vitt.

Vi vill avsluta med att säga att det studieprogram som styrelsen antog på sitt förra möte pekar framåt. Vi har nu möjligheten att återigen få ett levande och kreativt studiearbete i vänsterpartiet Lund. Om vi även i fortsättningen ska

såga alla initiativ som ett fåtal av medlemmarna inte finner tillfredsställande jäms med fotnölnarna, kommer vi aldrig att åstadkomma något.

Matz Gustafsson

Niklas Selberg

styrelseledamöter v-Lund

Nostalgien breder ut sig - ett svar till Kajsa T

Kajsa Theander har skrivit ett debattinlägg med undringar kring och synpunkter på v-Lunds studieprogram i höst. Jag kan inte göra annat än instämma i Kajsas kritik. Är det en kupp? undrar Kajsa.

En redogörelse för hur programmet kommit till kanske kan ge ett visst underlag för svaret på den frågan. Så här har det gått till. På styrelsemötet i juni i år utsågs två studieansvariga - en styrelseledamot och en medlem utanför styrelsen. I studieansvarigas uppgift ingick bl.a. att lämna förslag på möten och diskussionsaftnar kring aktuella politiska frågor med utgångspunkt i organisationens verksamhetsplan.

En av studieorganisatorerna (styrelseledamoten) utarbetade utan samråd med den andre studieansvarige ett förslag till mötesserie, bokade inledare och talare, och skickade ut information om mötesserien till medlemmarna utan att styrelsen behandlat förslaget.

Styrelsen som sammanträdde den 17/8 ställdes inför fullbordat faktum. Studieansvariges seminarieprogram var redan utskickat till medlemmarna (bara ett par, tre dagar innan styrelsemötet). Allting var klappat och klart. Styrelsemajoriteten valde i det läget att i efterhand godkänna programmet. Jag tycker detta var ett felaktigt beslut av styrelsen (tyvärr kunde jag inte delta i sammanträdet), men kan samtidigt förstå att en och annan ledamot uppfattade det hela som att loppet var kört.

Styrelsens studieansvarige agerade alltså utan stöd i styrelsebeslut. Studieprogrammet distribuerades till medlemmarna utan stöd av beslut i styrelsen. Det är djupt beklagligt, men samtidigt på något sätt fascinerande, att en styrelseledamot kan ställa resten av styrelsen helt åt sidan och i praktiken själv fastställa organisationens studieprogram för hösten.

Är det en kupp? Inte vet jag. För min del får det räcka med att studie- och mötesprogrammet tagits fram på ett sätt som ligger vid sidan av föreningsdemokratins allfarsvägar.

Ulf Nymark

PS

Ovanstående skrevs till VB nr 25 där det inte fick plats. Göran Fries har dock svarat där. Han skriver bl.a. att "Niklas Selberg fick styrelsens uppdrag att tillsammans med några andra ta fram detta program". Enligt min mening saknas det grund i styrelsebeslut för en sådan tolkning. På styrelsemöte i maj gavs följande uppdrag vad gäller höstens verksamhet: "En grupp bestående av AU, partiföreträdarna och Niklas Selberg planerar och samordnar höstens verksamhet" (min kursivering). Här handlar det alldeles tydligt inte om att ta fram något program-innehåll. Utan just om att planera och samordna. Bakgrunden till beslutet var för det första att styrelsen ville undvika möteskrockar med Kompol (där för ingick partiföreträdarna tillsammans med AU i samordningsgruppen). För det andra att styrelsen ville undvika att med kort varsel på grund av distriktets olycksaliga vana att vara sena med sina utskick sammankalla till medlemsmöten, vilket vi tvingas till ett par gånger under vintern. Därför var Niklas (som också sitter i distriktsstyrelsen) med i gruppen.

Styrelsen delegerade sålunda ingen beslutsrätt till denna grupp. Inte heller kan Göran och Niklas på speciellt hemul grund hänvisa till brådska med att få iväg utskicket till medlemmarna. Styrelsen sammanträdde bara ett par dagar efter att utskicket sänts ut. Och första seminariemötet var inplanerat först till den 22/10!

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITIK. Må. 18.9 kl. 19: beredning av Barn & skolnämnder och Byggnadsnämnd 21.9, Kultur & fritid 20.9, Socialnämnd 20.9, Teknisknämnd 20.9 m.m.

RÖDA KAPELLET. L6. 16.9 kl. 19.45 samling Kultursens Auditorium för övning 20 och spel 21 & 22. Enbart "Järnålder". Svart klädsel, ta med notställ. Sö. 17.9 kl. 18.45 rep. på Folkuniversitet med Joakim. Rep. inför 30.9: nr 43, 59, 84-2, 155-1, 156, 217, 237, 284, 294, 315 och 353. Öppningslåt nr 4416.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Gunnar Sandin. Nästa redaktör Robert Nilsson.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123. Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett. Obs! (rtf-format) Telefon till redaktörerna: Rune Liljekvist 046-211 50 69 Robert Nilsson 046-39 79 02 Gunnar Sandin 046-13 58 99 Vid utebliven tidning ring: Cecilia Wadenbäck 046-13 82 13.